

Ragâib Gecesi (Kandili)

Recep ayının ilk cuma gecesine “Ragâib“ gecesi (Ragâib Kandili) denir. Seyyid İbn Tâvûs’un *İkbalu’l-A’mâl* kitabında ve Allâme Meclisî’nin *İcâzetü Benî Zühre*’de naklettikleri gibi, bu geceyle ilgili olarak Resul-i Ekrem’den (s.a.a) çok faziletli bir amel (namaz) nakledilmiştir. Bu namazın faziletlerinden birisi de çok günahların bağışlanmasıdır.

Yine kim bu namazı kılsa, mezara koyulacağı ilk gece Allah-u Teâlâ bu namazın sevabını, açık ve nurlu bir yüz ve fasih bir dile sahip birisinin şeklinde onun yanına gönderir. Oraya vardığında o adama hitaben şöyle der:

“Müjdeler olsun sana ey dostum; her zorluktan kurtuldun artık.“ Adam: “Kimsin sen?“ der; “Senin yüzünden daha güzel bir yüz görmedim ve senin sözünden daha tatlı bir söz duymadım; senin kokundan daha hoş bir koku, koklamadım.“ Cevabında: “Ey dostum!“ der, “Ben senin falan gece, falan beldede, falan ay ve yılda kıldığın namazın sevabıyım. İşte bu gece, hakkını eda etmeye, seni yalnızlıktan kurtarmaya, korkunu gidermeye geldim. Sur’a üflendiği zaman ise mahşerde üzerinde gölge oluşturacağım. Artık sevin ve bil ki, hayrı kaybetmezsin hiçbir zaman.“

Bu amelin yapılış şekli şöyledir:

Önce recebin ilk perşembe günü oruç tutar; akşamleyin ise akşam ve yatsı namazı arasında ikişer ikişer on iki rekât namaz kılar ve her rekâta Fâtiha Suresi’ni bir defa, Kadir Suresi’ni üç defa, İhlâs Suresi’ni on iki defa okur. Namazı bitirdikten sonra ise yetmiş defa şu zikri söyler:

(1) اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِهِ.

(Allahumme salli alâ Muhammedin, en-nebiyyi’l-ümmiyyi ve alâ Âlih)

Sonra da secdeye giderek yetmiş defa şu zikri söyler:

(2) سُبْحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ.

(1) Allah’ım! Ümmî peygamber Muhammed ve Ehlibeyti’ne salât et.

(2) Melekler ve Ruh’un Rabbi (Allah), bütün noksanlıklardan münezze ve mukaddestir.

(Subbûhun, kuddûsun, Rabbu'l-melâiketi ve'r-rûh)

Secdeden kalktıktan sonra da yetmiş defa şu zikri söyler:

رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ، وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعَلَّمَ، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْظَمُ. (1)

Sonra bir daha secdeye giderek yine yetmiş defa şöyle söyler:

سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ.

(Subbûhun kuddûsun, Rabbu'l-melâiketi ve'r-rûh)

Sonra da hacetlerini ister; inşaallah icabete erişir.

□ Bu ayda özel bir fazilet ve sevabı olan amellerden birisi de, umre yapmaktır. Bir hadiste, “*Sevabı hacım sevabımın ardından gelir.*” şeklinde geçmektedir. Bir hadiste ise şöyle geçer:

İmam Zeynelabidin (a.s) bir recep ayında umreye gitmişti. İmam (a.s) Kâbe-i Şerife'nin yanında gece gündüz namaz kılar ve secdeye kapanırdı ve şu zikri secdelerinde okuduğu duyulurdu:

عُظْمَ الذَّنْبِ مِنْ عَبْدِكَ، فَلِيَحْسُنِ الْعَفْوُ مِنْ عِنْدِكَ. (2)

(Azume'z-zenbu min abdike, fe'l-yehsuni'l-afvu min indik.)

□ Yine bu ayda yapılmasının büyük meziyeti ve özel yeri olan müstehap bir amel de İmam Rıza'nın (a.s) Meşhed şehrindeki türbesini ziyaret etmektir.

(1) Ey Rabbim! Bağışla, merhamet et; (hakkımızda) bildiğin kötülüklerimizden geç; doğrusu yüce ve en azametli ancak sensin.

(2) Kulunun günahı büyüdü; o hâlde senin bağışlaman güzel olsun.

